

Jaarthema: Gods volk onderweg

Hoe het begon.

1. Inleiding

- Na vakantie officiële start; nieuw seizoen. Mede spannend, omdat het het laatste jaar in het Albeda zal zijn. Of we willen of niet: we gaan dit jaar op weg naar een nieuwe wijk en een nieuw gebouw.

2. Gods volk onderweg

- We trekken dit jaar in verband met het jaarthema op met het volk Israël, dat zo'n 1450 voor Christus door God uit Egypte werd bevrijd en na 40 jaar in de woestijn mee werd genomen naar het Beloofde Land.
- Veel aansprekende verhalen: de uittocht uit Egypte met alle plagen, de positie van Mozes, het dansen rond het gouden kalf, het 40 jaar door de woestijn trekken, verspieders die al dan niet het Beloofde Land durfden in te trekken, het veroveren van Jericho enz. enz.
- Hebben wij daar in deze tijd iets aan? Zeker weten. Lees 1 Kor. 10:1-6. Het is ons ten voorbeeld (vers 6). *1 Want ik stel er prijs op, broeders, dat gij weet, dat onze vaderen allen onder de wolk waren, allen door de zee heengingen, 2 allen zich in Mozes lieten dopen in de wolk en in de zee, 3 allen hetzelfde geestelijke voedsel aten, 4 en allen dezelfde geestelijke drank dronken, want zij dronken uit een geestelijke rots, welke met hen medeging, en die rots was de Christus. 5 En toch heeft God in het merendeel van hen geen welgevallen gehad, want zij werden neergeveld in de woestijn. 6 Deze gebeurtenissen zijn ons ten voorbeeld geschied, opdat wij geen lust tot het kwade zouden hebben, zoals zij die hadden.*
- Let wel op. Wij willen het jaarthema niet alleen toepassen op een nieuw gebouw. Wij willen ook zeker niet de Bijbel laten buikspreken om hen die twijfelen ervan te overtuigen dat de Colonia het Beloofde Land is. Schiebroek was immers ook geen slavernij. Overtuigen of het inderdaad Gods plan is om naar de Colonia te gaan laten we heel graag aan God zelf over.
- Maar hoe we het ook wenden of keren. Wij gaan dit jaar van A naar B en we moeten op weg. In die zin kan er goed een vergelijking worden gemaakt als het gaat om de punten die je als Gods volk onderweg tegenkomt.

- Maar er zijn veel meer parallellen naar ons dagelijks leven. Je kan door een onverwachte ziekte voor je gevoel in een achtbaan terecht komen. Je raakt werkloos, je krijgt nieuw werk, je gaat een studie volgen, je gaat een relatie aan, je gaat trouwen, er komt gezinsuitbreiding enz. enz. Maar ook ruimer. Vanaf het moment dat je christen wordt, ga je met God op weg en die reis eindigt bij de wederkomst of je sterven. Vandaar ook dat de laatste preek uit de serie over de verwachting van de wederkomst gaat.
- Zo zijn we allemaal onderweg en vallen er een hoop parallellen te trekken en lessen te leren van het volk Israël, zoals 1 Korintiërs 10:1-6 aangeeft.
  - Als het moeilijk wordt: gaan we vertrouwen of klagen?
  - Durven wij volledig in Gods afhankelijkheid te gaan?
  - Wat zijn onze gouden kalven (afgoden), die ons van God afhouden?
  - Zoeken en volgen wij Gods leiding, zoals met de wolk en de vuurkolom?
  - Is er moed of angst om nieuwe gebieden in te trekken?
  - Worden wij door vijanden geïntimideerd of overwinnen wij in Gods kracht?

3. Hoe het begon

- Op deze startzondag wil ik inzoomen op het begin van de reis van het volk Israël. Waar begon het? Wie nam het initiatief?
- God laat er geen misverstand over bestaan, dat het initiatief bij hem lag.
- Allereerst blijkt dat uit Exodus 3:7-10. God bevrijdde het volk uit Egypte, omdat hij hen hoorde roepen en bidden. Hij ontfermde zich over het volk en riep Mozes om met Aäron naar Farao te gaan. **7 En de HERE zeide: Ik heb terdege gezien de ellende van mijn volk, dat in Egypte is, en hun gejammer over hun drijvers gehoord, ja, Ik ken hun smarten. 8 Daarom ben Ik nedergedaald om hen uit de macht der Egyptenaren te redden en uit dit land te voeren naar een goed en wijd land, een land vloeiende van melk en honig, naar de woonplaats van de Kanaänieten, Hethieten, Amorieten, Perizzieten, Chivvieten en Jebusieten. 9 En nu, zie, het gejammer der Israëlieten is tot Mij doorgedrongen; ook heb Ik gezien, hoezeer de Egyptenaren hen verdrukken. 10 Nu dan, ga, Ik zend u tot Farao, om mijn volk, de Israëlieten, uit Egypte te leiden.**

- Maar God nam al veel eerder het initiatief tot de uittocht uit Egypte en de reis naar Kanaän! Om precies te zijn moeten wij dan van ongeveer 1450 v.chr. terug naar ongeveer 2000-1900 voor Christus: de tijd van Abraham. Het is in dat verband niet voor niets dat God bij de roeping van Mozes zich voorstelde als de God van Abraham, Isaäk en Jacob (Ex. 3:6).
- Lees: Gen. 15:7, 13, 14. **7 En Hij zeide tot hem: Ik ben de HERE, die u uit Ur der Chaldeeën heb geleid om u dit land in bezit te geven..... 13 En Hij zeide tot Abram: Weet voorzeker, dat uw nakomelingen vreemdelingen zullen zijn in een land, dat het hunne niet is, en dat zij hen dienen zullen, en dat die hen zullen verdrücken, vierhonderd jaar. 14 Doch ook het volk, dat zij zullen dienen, zal Ik richten, en daarna zullen zij met grote have uittrekken (Gen. 15).**
- Al aan Abraham heeft God de belofte gedaan, dat zijn nakomelingen in Kanaän zouden worden en dat ze ongeveer 400 jaar in een vreemd land zouden zijn en vervolgens door Hem naar het Beloofde Land zouden worden gebracht. Zie ook: Ex. 12:40-41 (het volk verbleef 430 jaar in Egypte) en Jozua 24:3 en Handelingen 7:1 e.v.
- God staat helemaal aan het begin van de reis van Gods volk. Wij zijn niet zomaar op weg met onze eigen ideetjes, maar mogen weten dat God werken voor ons voorbereid heeft (Ef. 2:10) en dat hij aan het begin van onze reizen staat, het initiatief neemt en daar plannen mee heeft. Wij hebben lief, omdat hij ons eerst lief had (1 Joh. 4: 19). Niemand komt tot de Vader dan wanneer hij getrokken wordt (Joh. 6:44). Het initiatief ligt altijd bij God. Wij doen er goed aan om bij het op weg gaan Zijn leiding te zoeken!

4. Reactie Abraham

- Maar nu de andere kant. Er gebeurt pas wat, wanneer het volk ook echt op reis gaat. En zo begon het al met Abraham. Laten wij eens op zijn situatie inzoomen. Abraham vertrok in eerste instantie uit Ur der Chaldeën. Een stad in het zgn. Soemerische rijk in Zuid Oost Mesopotamië.. Dat rijk begon zo'n 5000 jaren geleden (3000 v. Chr.). Een rijk waar pas de laatste tientallen jaren meer van bekend is geworden. Geen rijk van wat onontwikkelde, rondtrekkende nomaden uit het stenen tijdperk. In het Soemerische rijk ontstonden voor het eerst grote steden, waaronder Ur. Het brons en het glas werden uitgevonden. Ze hadden pottenbakkerschijven en ontwikkelde het spijker-

schrift. Er waren ook voertuigen met wielen en zelfs het gerstebier is daar uitgevonden! Van de grootte van België kreeg het steeds meer invloed tot en met zelfs het huidige Israël. In die stad leefde Abraham ongeveer 2000-1900 voor Christus in een familie, waarvan in ieder geval zijn vader een afgodendienaar was (Jozua 24:3).

- Lees: Gen. 12:1-3 en 4 en Hebr. 11:8. ¹ De HERE nu zeide tot Abram: Ga uit uw land en uit uw maagschap en uit uws vaders huis naar het land, dat Ik u wijzen zal; ² Ik zal u tot een groot volk maken, en u zegenen, en uw naam groot maken, en gij zult tot een zegen zijn. ³ Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt zal Ik vervloeken, en met u zullen alle geslachten des aardbodems gezegend worden (Gen. 12). ⁸ Door het geloof is Abraham, toen hij geroepen werd, in gehoorzaamheid getrokken naar een plaats, die hij ter erfenis zou ontvangen, en hij vertrok, zonder te weten waar hij komen zou (Hebr. 11: 8)
- Hoe God tot Abraham heeft gesproken, weten we niet. In Genesis 15:1 wordt bijvoorbeeld aangegeven dat hij een “gezicht” van God heeft gehad. We weten wel, dat hij verder in feite niets wist dan dat God zei: “Ga”. En hij ging! Niet wetend hoe, waarom en waarheen. Hij vertrouwde God gewoon op zijn woord en handelde daarnaar. De Bijbel geeft aan, dat Abraham door dat geloof gerechtvaardigd werd. God rekende hem het geloof toe als gerechtigheid (Gal. 3:6, Gen. 15:6). Abraham is daarmee een voorbeeld voor alle gelovigen.
- Was zijn stap logisch? Het gevolg van het op een rij zetten van menselijke argumenten? Blijkbaar was Abraham er -terecht- van overtuigd, dat God beter dan hij weet wat goed voor hem is en dat het heel verstandig is om gewoon te gaan als God zegt: “Ga”. Zonder alle ins en outs te weten ging hij in blind vertrouwen.

5. Toepassing

- Wij begonnen met het feit, dat we allemaal onderweg zijn. Als Gemeente zijn we dat ook in het bijzonder, omdat we voor het laatste seizoen in deze wijk en in dit gebouw zijn. Wij hebben niet zelf gezocht om te vertrekken net zoals we in andere situaties onderweg zijn die we zelf niet uitgezocht hebben.

- Wij mogen allereerst vertrouwen, dat God, al voordat we de reis begonnen, actief is geweest om de reis voor te bereiden. We mogen er ook vanuit gaan, dat wanneer we moeten gaan, we in vertrouwen mogen gaan -net als Abraham- zonder dat wij al precies weten hoe, waar, waarom enz. God trok met Abraham op en ook het volk Israël leidde Hij stap voor stap bij hun tocht. Dat zal hij ook bij ons doen.
- Ik moest denken aan het beeld van een ballon. Abraham zocht de dingen die boven waren, niet die op de aarde waren. Zie: Hebr. 11:10, het verhaal met Lot (Gen. 13). En zie ook: Col. 3:1-3 en Mattheüs 6:33. **9 Door het geloof heeft hij vertoefd in het land der belofte, als in een vreemd land, waar hij in tenten woonde met Isaak en Jakob, die medeërfgenamen waren van dezelfde belofte; 10 want hij verwachtte de stad met fundamenten, waarvan God de ontwerper en bouwmeester is (Hebr. 11:10) 1 Indien gij dan met Christus opgewekt zijt, zoekt de dingen, die boven zijn, waar Christus is, gezeten aan de rechterhand Gods. 2 Bedenkt de dingen, die boven zijn, niet die op de aarde zijn. 3 Want gij zijt gestorven en uw leven is verborgen met Christus in God (Col. 3:1-3) 33 Maar zoekt eerst Zijn Koninkrijk en Zijn gerechtigheid en dit alles zal u bovendien geschonken worden (Mt. 6:33)**
- Er zijn veel dingen die die ballon weer naar de aarde kunnen trekken. Zie Hebreeën 12:1, het verhaal van de zaaier in Mt. 13:22 (de zorgen van de wereld en het bedrog van de rijkdom verstikte de groei). **1 Daarom dan, laten ook wij, nu wij zulk een grote wolk van getuigen rondom ons hebben, afleggen alle last en de zonde, die ons zo licht in de weg staat, en met volharding de wedloop lopen, die vóór ons ligt (Hebr. 12:1) De in de dorens gezaaide is hij, die het woord hoort, en de zorg van de wereld en het bedrog van de rijkdom verstikt het woord en hij wordt onvruchtbaar (Mt. 13:22)**
- Wij mogen God zoeken en vertrouwen dat hij zal geven wat we nodig hebben. Bereid om te gaan, wanneer hij zegt: “Ga”. Vergelijk Joh. 3:8. **8 De wind blaast, waarheen hij wil, en gij hoort zijn geluid, maar gij weet niet, vanwaar hij komt of waar hij heengaat; zó is een ieder, die uit de Geest geboren is.**
Waar de wind heen waait, daarheen gaat de ballon. Is dat onze positie of zitten we helemaal met een touw vast gesnoeid of hangen we zelfs niet boven de grond?

- Die houding wil niet zeggen dat je altijd weg moet gaan. Je gaat alleen maar, wanneer de wind van Gods Geest je ergens heen waait. Net zoals het volk alleen optrok, wanneer de vuurkolom en/of de wolk dat aangaf. Illustratie: Abraham vertrok uit Haran toen hij 75 jaar was (Genesis 12:4); Corrie ten Boom ging rondtrekken toen ze 60 was.
- Laten we aan het begin van dit jaar met de weg die voor ons ligt die positie weer innemen! Loslaten wat ons vasthoudt. De dingen zoeken dit boven zijn. Eerst Gods Koninkrijk. Hij zal in de rest voorzien. U heeft alles voorbereid. Wat wilt u? Ik ben bereid te gaan. Of te blijven gaan. Neem mijn juk op U..... (Mt. 11: 28-30).
- Abraham wist weinig tot niets, maar kwam alles behalve bedrogen uit. Het volk Israël wist niet hoe de reis vanuit Egypte zou verlopen. Dat is gezien alle latere obstakels misschien maar goed ook. Maar wat constateerde Mozes aan het eind van de rit: Deut. 1: 31, 8: 2 + 4. **en in de woestijn, waar gij hebt gezien, hoe de HERE, uw God, u droeg, zoals een man zijn kind draagt, op heel de weg die gij gegaan zijt, totdat gij op deze plaats gekomen zijt (1:31)**
2 Gedenk dan heel de weg, waarop de HERE, uw God, u deze veertig jaar in de woestijn heeft geleid, om u te verootmoedigen en u op de proef te stellen ten einde te weten, wat er in uw hart was: of gij al dan niet zijn geboden zoudt onderhouden..... 4 Het kleed dat gij draagt, is niet versleten en uw voet is niet gezwollen in deze veertig jaar (Deut. 8: 2+4)
- In dat vertrouwen gaan we met de kennis die we nu hebben weer verder met God op reis, in onze individuele situatie en als Gemeente.